

aseba
GERMANIA

Lucrare mediatică creștină

NOE

Una dintre cele mai cunoscute istorisiri biblice -
într-o interpretare și ilustrare deosebită

Prezentarea
Mediatică

aseba
GERMANIA

Prezentarea

NOE

Ne bucurăm să putem veni în ajutorul dumneavoastră pentru a răspândi vestea bună a Evangheliei Domnului Isus Hristos, folosind această prezentare/DVD.

Dorim că binecuvântarea lui Dumnezeu să fie peste munca dumneavoastră. „Împărăția Ta este o împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile“ (Psalmul 145,13). Ne putem baza pe Cuvântul Domnului, deoarece El face totul din dragoste.

Această prezentare este disponibilă și în alte limbi. Mai multe informații în acest sens puteți găsi pe pagina noastră web: www.aseba.de.

Materialul auxiliar vă oferă informații suplimentare asupra tematicii precum și asistență. Accesul este posibil printr-un DVD-rider în computer.

Dacă întâmpinați probleme sau dacă aveți propuneri și sugestii referitoare la seriile de povestiri pentru copii, vă rugăm să vă adresați la una dintre adresele de mai jos:

Aseba - distribuire

Editura Samariteanul, Bdul N. Titulescu, nr.334, ap.5, 310328, Arad, România
Tel: 0257 261119, Fax: 0257 261118, E-mail: office@editura-samariteanul.ro

Aseba - distribuire

Asociația Strigătul de la Miezul Noptii, OP.3, CP.136, 310540, Arad, România
Tel: 0257 206 050, Fax: 0257 256 517, E-mail: smn@inext.ro

Aseba - coordonare

Bernt Mörl; Darlehensgasse 2, D-73110 Hattenhofen, Germania
Tel: +49 7164 909814, Fax: +49 7164 909815, E-mail: info@aseba.de

Notă: Vă rugăm să aveți în vedere faptul că munca noastră se desfășoară pe bază de voluntariat, motiv pentru care nu suntem tot timpul disponibili. Vă mulțumim pentru colaborare!

1

Astăzi vă vom povesti despre Noe și familia sa. El a făcut un lucru deosebit, cum nu s-a mai văzut până atunci, și anume a construit o corabie uriașă într-un loc unde, în lung și-n lat, nu se vedea nici un lac sau o mare. A lucrat fără să fie plătit pentru munca sa și toți oamenii l-au considerat nebun. Ciudat, nu-i așa?

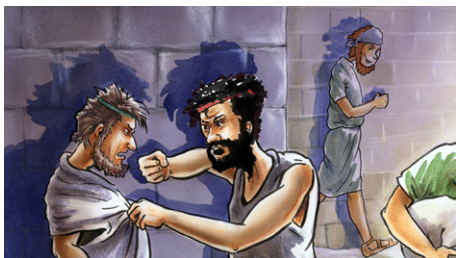
2

Noe era un om care credea din toată inima sa în Dumnezeu. Împreună cu familia sa, el căuta să trăiască în așa fel încât să îi placă lui Dumnezeu.

„Mă ajuți te rog puțin?” - „Sigur, cu plăcere!” - „Unde e pâinea noastră?” - „I-am dat-o cerșetorului care a trecut pe aici.” - „Bine, ai făcut un lucru bun.”

3

Mmm ... cu siguranță era o atmosferă frumoasă! Din păcate însă, ei erau singurii care se comportau astfel. Toți ceilalți oameni din jurul lor, ba chiar de pe întregul pământ, nici măcar nu vroiau să audă de Dumnezeu, ci din contră:

4

Ei mințeau, înșelau, furau, erau invidioși, iubitori de sine, se certau și au ajuns chiar să se omoare între ei. De fapt, nu e nici o diferență față de zilele noastre. La „Știri” vedem zilnic astfel de lucruri.

5

Cu siguranță, într-o astfel de lume lui Noe nu i-a fost deloc ușor să vorbească despre Dumnezeul atotputernic, deoarece toți îl luau în derâdere:

„Mai termină odată cu aiurelile tale pioase! Lasă-ne în pace cu lucrurile astea! Cine mai crede astăzi în Dumnezeu?”

Acest Dumnezeu atotputernic a creat însă omul și întreg pământul. El dorește să aibă părtășie cu omul. Oamenii ar fi trebuit să se ajute și să se respecte unii pe alții și, în același timp, să se îngrijească de întreaga creație a lui Dumnezeu. Ei însă fac exact opusul: se întorc de la Dumnezeu și trăiesc în păcat, fără să își pună vreodată întrebarea dacă e bine ceea ce fac. Important pentru ei este doar să facă ceea ce își doresc. Nu le pasă deloc de voia lui Dumnezeu. Sunt total indiferenți față de ceea ce vrea El.

6

Dumnezeu a avut multă răbdare cu oamenii, iar aceștia ar fi avut timp suficient să își schimbe modul de viață. La un moment dat însă, Domnul i-a spus lui Noe:

„Gata, s-a terminat! Paharul este plin! M-am hotărât să nimicesc întreaga omenire. Mă îngrozesc când văd cât de răi au devenit oamenii.”

7

„Voi scufunda tot pământul sub apă și nici un om nu va supraviețui! Nimeni, în afară de tine și familia ta. După potop, vreau să fac cu voi un nou început.”

Această relatare este descrisă amănunțit în Sfânta Scriptură, mai exact în cartea Geneza, capitolul 6, începând de la versetul 13.

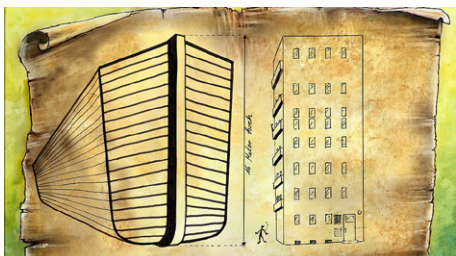
8

Aici găsim și o descriere a planului pe care l-a primit Noe de la Dumnezeu. Astfel el trebuia să construiască o corabie uriașă, o arcă, însă într-un loc uscat, fără ape.

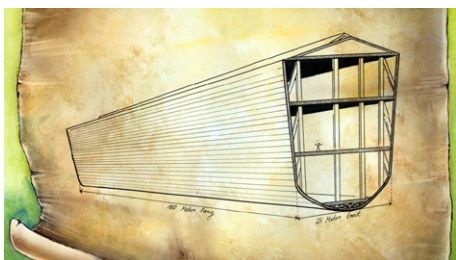
„De ce oare am eu nevoie de toate acestea?” - „Hmm, vom vedea ...”

9

Corabia trebuia să fie atât de mare încât în ea să poată intra Noe, familia sa, precum și sute de animale. Din fiecare specie de animale trebuia luată cel puțin o pereche, astfel încât speciile să fie salvate. Această arcă trebuia să aibă aproximativ 16 metri înălțime (mărimea unui bloc cu 7 etaje), 25 de metri lățime și 150 de metri lungime.

10

Arca era compusă din trei nivele, fiecare având o suprafață egală cu aproape două stadioane de fotbal. Corabia urma să transporte o greutate mare, cu o încărcătură care ar putea încăpea în 600 de vagoane de marfă. Un tren format din 600 de vagoane ar avea o lungime de 6 km. Pare incredibil!

11

Dumnezeu i-a spus lui Noe să construiască întreaga arcă din lemn, apoi să o unge cu smoală, atât în interior, cât și în exterior, pentru ca apa să nu pătrundă înăuntru.

12

Noe nu a stat mult pe gânduri, și-a suflecat mânecile și s-a apucat îndată de treabă.
„Băieții mei, voi avea nevoie de ajutorul vostru!”
„Sigur, tată, nici o problemă!”

13

La început era greu de presupus ce avea să iasă din acea construcție ciudată, dar de îndată ce scheletul a fost terminat ...

14

... toate scândurile au fost bătute în cuie, la locul lor, ...

15

16

... iar arca a prins contur, oricine a putut vedea corabia uriașă care fusese construită în mijlocul uscatului.

17

Toată familia a contribuit la aceste pregătiri!
„Avem așadar porumb, orz, grâu ... aici vom pune ulciorul cu apă ...”
Femeile s-au ocupat de rezervele de hrană, adunând mult nutreț pentru animale, pe care apoi l-au uscat.

18

Ele au pregătit lăzi pentru provizii, oale și recipiente de toate mărimile, diferite țesături, au împletit funii ...
„Oh, s-a terminat așa!” - „Stai liniștită, mai am destulă aici!”
- „Mulțumesc!”

19

Ce au spus însă oamenii din jur despre aceste lucruri?
Ei și-au bătut joc de Noe. Ce idee nebunească - să construiești o arcă imensă în mijlocul deșertului, într-un loc unde nu vezi nici urmă de apă!

„Ha, ha, ha, nici nu trebuie să spui ceva!” - „O nebulie ca asta încă nu s-a mai văzut pe fața pământului!”

Noe le-a spus: „Ascultați-mă, oameni buni! Vă rog, e foarte important ceea ce vreau să vă spun! Nu mai trăiți în acest fel! Dumnezeu nu vrea să ne mințim și să ne înșelăm unii pe alții, să furăm și să fim invidioși. El este foarte întristat pentru că ne certăm între noi fără încetare și mulți oameni sunt răniți sau chiar uciși din cauza acestor lucruri. Dacă nu vă veți schimba gândirea și comportamentul, va veni un potop de ape și totul se va scufunda!”

20

21

În zadar a încercat Noe să-i convingă pe oameni că pedeapsa lui Dumnezeu va veni asupra lor. El a cunoscut planul divin, deoarece Domnul Însuși i l-a revelat. Însă nimeni nu a vrut să asculte de Noe: „Vorbești prostii”, îi spuneau ei.
„Lasă-ne în pace cu vorbele tale!” - „Unde este Dumnezeuul tău? Noi nu-L vedem!” - „Va veni o pedeapsă, iar lumea va fi nimicită - ha, ha, ha!” - „Un potop de ape va acoperi pământul ... Cine poate să creadă așa ceva? Este o nebulie!” - „Liniștește-te, bătrâne, nu se va întâmpla nimic!”

22

23

În sfârșit, după mulți ani de lucru, arca era gata! Ferestrele de pe acoperiș au fost puse și ele la locul lor, iar ușa laterală era pregătită să fie montată.

24

Atunci Noe a auzit din nou vocea lui Dumnezeu:
„Intră înăuntru, tu, familia ta, precum și toate animalele pe care le voi trimite aici. De astăzi într-o săptămână va începe să plouă!”

25

Noe a încercat să-i avertizeze pe oameni pentru ultima dată, însă tot în zadar.

26

Apoi, dintr-odată s-a auzit multă agitație și mișcare; zumzete, alergături, pași apăsați, salturi, tropăituri și târâșuri.

27

Când s-au uitat, au văzut o mulțime de animale apropiindu-se de arcă, rând pe rând, câte o pereche din fiecare.
„Nu aș putea crede așa ceva dacă nu aș vedea cu ochii mei” -
„Nu ne vor ataca, așa-i?” - „Uite, ce drăguț este ...”

28

Noe și familia sa au fost uimiți să vadă cât de amănunțit a organizat Dumnezeu toată această acțiune.

29

O săptămână mai târziu a intrat și ultimul animal în arcă, iar Noe și familia sa au adus ultimele rezerve de hrană și obiecte de care aveau nevoie acolo.

30

Dintr-odată, singura ușă a corabiei s-a închis cu un zgomot puternic. Dumnezeu Însuși a făcut acest lucru, astfel că ușa a fost bine închisă. Ei ... și acum?
„Credeți că a început deja?” - „Psst, cred că aud ceva ... ah, nu ... nu era nimic!”
- „Oare cât timp va trebui să mai așteptăm?” - „Cred că mi-e puțin frică!”

31

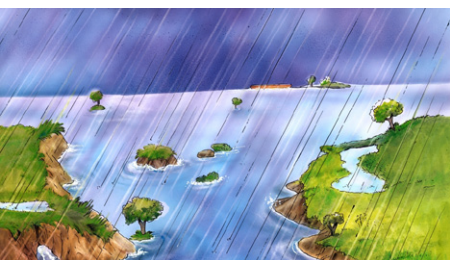
Pentru moment nu s-a întâmplat nimic, dar apoi, dintr-odată au început să cadă stropi mari de ploaie.
„Ascultați, ascultați - a început ploaia!”

32

Din cer ploua cu găleata, iar din crăpăturile pământului au țâșnit numeroase izvoare.

33

Mai întâi s-au format bălți, iar apoi râurile și lacurile au ieșit din albiile lor, formându-se o mare imensă.

34

Nivelul apei a crescut tot mai mult. Avea să plouă în acest fel timp de 40 de zile, după cum a prevestit Dumnezeu.

35

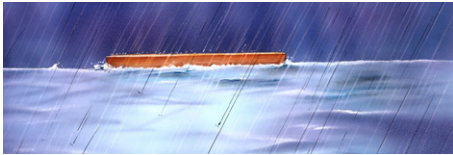

Apoi - „Ce-a fost asta?” - „Se clatină arca!”

Corabia s-a înclinat ușor într-o parte, apoi în cealaltă și dintr-odată oamenii dinăuntru au observat ceva:

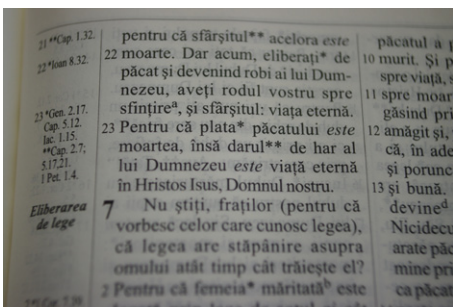
„Arca plutește! Plutește pe o întindere uriașă de ape!”

36

Afară nu avea cum să supraviețuiască cineva. Dacă ceilalți oameni ar fi ascultat de Noe, dacă ar fi crezut în Dumnezeu și și-ar fi schimbat comportamentul, ar fi rămas în viață. Ei au ales însă răul, și astfel moartea.

37

În Epistola către Romani citim că plata păcatului este moartea. Dumnezeu însă ne dăruiește viața veșnică prin părtașia cu Domnul nostru Isus Cristos. Această viață începe încă de aici, de pe pământ și nu va înceta niciodată.

38

Sfânta Scriptură ne spune că toți oamenii de pe pământ au meritat pedeapsa.

Hmm, chiar toți? Oare chiar toți oamenii?

Da, așa este, pentru că noi toți facem lucruri care nu sunt bune și care nu îi plac lui Dumnezeu. Toți oamenii - inclusiv tu și cu mine. Lucrul acesta ne desparte de Dumnezeu.

39

Datorită faptului că la câteva mii de ani după Noe a venit pe acest pământ Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, și a murit pentru păcatele noastre, putem să-L rugăm pe Dumnezeu să ne ierte. Înainte de a ne judeca, Dumnezeu ne dă timp să ne schimbăm. Dacă Îi mărturisim păcatele și Îl rugăm să ne ofere iertarea, El nu ne va pedepsi. Pentru aceasta a venit Fiul Său, Domnul Isus Cristos, în lumea aceasta și a murit pe crucea de la Golgota. Dacă ne recunoaștem starea greșită, putem vorbi cu Dumnezeu, adică să ne rugăm Lui. Putem să Îi spunem: „Doamne, știu am făcut multe lucruri rele. Nu am luat seama la voia Ta și am ignorat călăuzirea Ta. Îmi pare rău pentru aceasta. Îți mărturisesc vina mea și Te rog să intri în viața mea. Arată-mi calea cea bună și condu-mi viața!”

40

Dacă ne rugăm astfel, Dumnezeu ne va dăruia prietenia Sa și viața veșnică.

41

Nu-i așa că ar fi o prostie dacă am râde de oferta lui Dumnezeu, așa cum au făcut cei de pe vremea lui Noe?

42

Întorcându-ne la Noe, ce s-a întâmplat mai departe cu oamenii și cu animalele din arcă?

43

Toate animalele erau pașnice și liniștite. Ele nu se certau și nici nu se mâncau una pe alta - Dumnezeu le-a poruncit să fie așa. Afară ploaia cădea în șuvoaie pe acoperiș, vântul sufla turbat și via puternic, iar corabia plutea pe o mare sălbatică, inexistentă cu câteva zile în urmă.

44

„Totul a fost înecat în acest potop” - „Cu adevărat am trăit vremuri grele.”
- „Era atât de multă răutate și nedreptate!” - „Totul a fost spălat de apele ploilor.”

45

Noe și familia lui se gândeau la tot felul de lucruri. Oare cum era afară?

46

Oare vor putea dormi la noapte?

47

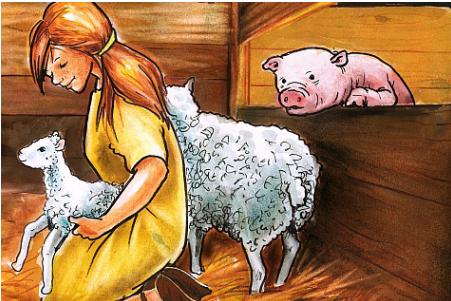
Oare au adunat destul nutreț pentru animale?

48

Sigur că de apă potabilă nu puteau duceau lipsă, deoarece puteau consuma apa de ploaie.

49

În corabie era suficient de cald datorită animalelor, iar cu mirosul acestora se puteau obișnui.

50

Timp de 40 de zile s-a auzit zgomotul puternic al ploii care cădea peste corabie, măbind constant volumul uriaș al apei ce alcătuia marea proaspăt formată, dar apoi - „Ah ... Ce se întâmplă? Oare am surzit?”

51

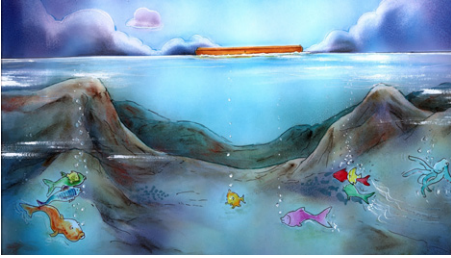
Dintr-odată a fost o liniște mare. Ploaia a încetat.
„Nu mai plouă.” - „A trecut potopul ... sau, sau, sau, oare ce, ce, ce s-a întâmplat?”

52

Apa mării creștea în continuare, dar tot mai încet. Se mai vedeau doar vârful unor munți, însă, puțin mai târziu chiar și cel mai înalt munte de pe pământ a ajuns cu 7 metri sub nivelul apelor.

53

150 de zile mai târziu, adică după 5 luni, Dumnezeu a trimis un vânt puternic, iar apele au început să scadă. În prima fază, oamenii din arcă nu au putut observa aceste schimbări.

54

55

La un moment dat însă, au simțit un șoc puternic, iar Noe și-a dat seama că au atins uscatul. Arca s-a înțepenit între stânci, pe muntele Ararat, în Turcia de astăzi.

„Oare putem ieși?” - „Oare s-a uscat pământul?” - „Hai să vedem!”

56

Oamenii și animalele au început să devină neliniștite și nerăbdătoare. Abia așteptau să iasă la soare, să vadă pomii și să se desfășeze cu mirosul florilor. Oare pământul va fi din nou verde, ca înainte?

57

Noe a deschis o fereastră și a dat drumul unui corb.

58

Acesta a zburat înapoi și încolo deasupra apei, dar nu a găsit nici un pom verde, pentru a se așeza sau pentru a-și face cuib.

59

Noe a dat apoi drumul pe fereastra de pe acoperiș unui porumbel,

60

dar și acesta s-a întors, îndreptându-se direct către cuibul său din corabie.

„Ah, păcat!”

Noe a spus: „Ei bine, va trebui să mai așteptăm!”

61

O săptămână mai târziu a mai încercat o dată. Din nou a dat drumul unui porumbel prin fereastra deschisă.

62

Porumbelul a zburat de data aceasta mai mult timp, iar când s-a întors, cei din corabie au observat că avea ceva în cioc - o frunză de măslin. Așadar, primii pomi au înverzit din nou. Porumbelul s-a întors însă și de data aceasta în cuibul său din corabie.

63

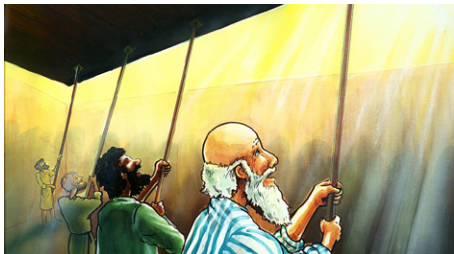
O săptămână mai târziu, Noe a trimis din nou un porumbel, așteptând să vadă dacă acesta se mai întoarce.

64

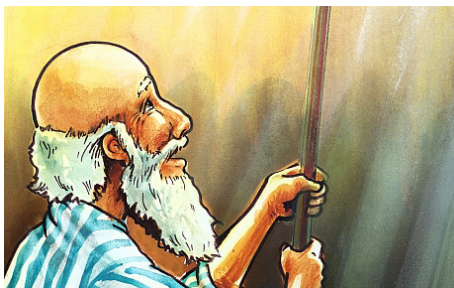
A așteptat ceva timp, dar porumbelul nu s-a mai întors. A găsit un loc unde și-a putut face cuib și a rămas acolo.
„Veniți și ajutați-mă, nu cred că va fi ușor!” - „Da, sigur, deschide tu acolo, în spate, frate!”

65

Noe a desfăcut acoperișul: soarele strălucea, iar vântul proaspăt îi îmbia cu un miros plăcut de verdeață, flori, pajiști și păduri.

66

Exact în acel moment, după mai mult de un an, Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Noe:
„Leșiți din corabie cu toții! Viața pe pământ va începe din nou, cu voi!”

67

Oamenii și animalele au părăsit corabia uriașă plini de bucurie, călcând pe pământul proaspăt înverzit.
„luuuuu ...” - „Hahaaaa ...” - „la priviți!” - „Ce frumos, ce minunat!”

68

Îndată Noe și-a trimis fiii, spunându-le:
„Aduceți pietre! Primul lucru pe care îl vom face va fi să construim un altar pentru a-l aduce mulțumiri Domnului pentru îngrijirea Sa minunată față de noi și pentru credințioșia Sa!” - „Da sigur, este o idee bună!”

69

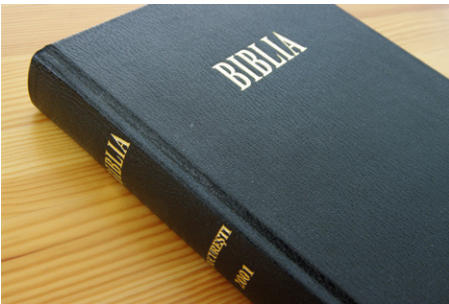
Cei opt oameni l-au mulțumit din toată inima lor lui Dumnezeu pentru viața nouă de pe pământ.

70

Când Dumnezeu a văzut acest lucru, S-a bucurat și le-a trimis un semn: curcubeul.

71

Apoi Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Noe, după cum este scris în cartea Geneza, capitolul 9, de la versetul 9 până la 16:

„Iată, Eu fac un legământ cu voi și cu sămânța voastră care va veni după voi, cu toate viețuitoarele care sunt cu voi, atât păsările, cât și vitele, și toate fiarele de pe pământ care sunt cu voi; cu toate cele care au ieșit din corabie și cu orice alte dobitoace de pe pământ. Fac un legământ cu voi că nici o faptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop ca să pustiască pământul.” Și Dumnezeu a zis: "Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ. Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face potop să nimicească orice faptură. Curcubeul va fi în nor și Eu Mă voi uita la el să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ.”

72

73

Astăzi încă putem vedea curcubeul pe cer, acest semn deosebit al lui Dumnezeu. Fie ca el să ne amintească de promisiunea lui Dumnezeu, de faptul că Se va îngriji de întreg pământul și de oamenii care îl locuiesc!

Nu uita că Dumnezeu împlinește tot ceea ce promite. El dorește să-ți dăruiască și ție viața veșnică!

Ofertele noastre

Accesați pagina noastră de internet: www.aseba.de.
Acolo veți găsi informații actualizate.

Aseba e. V. Deutschland – Homepage www.aseba.de

Sediul Aseba - Coordonare

Darlehensgasse 2 | D-73110 Hattenhofen / Germania | Telefon +49 7164 909814 | Fax +49 7164 909815 | E-Mail info@aseba.de

Extras din registrul Asociațiilor VR 692 ÜL-228 | Cod fiscal 63089/01690